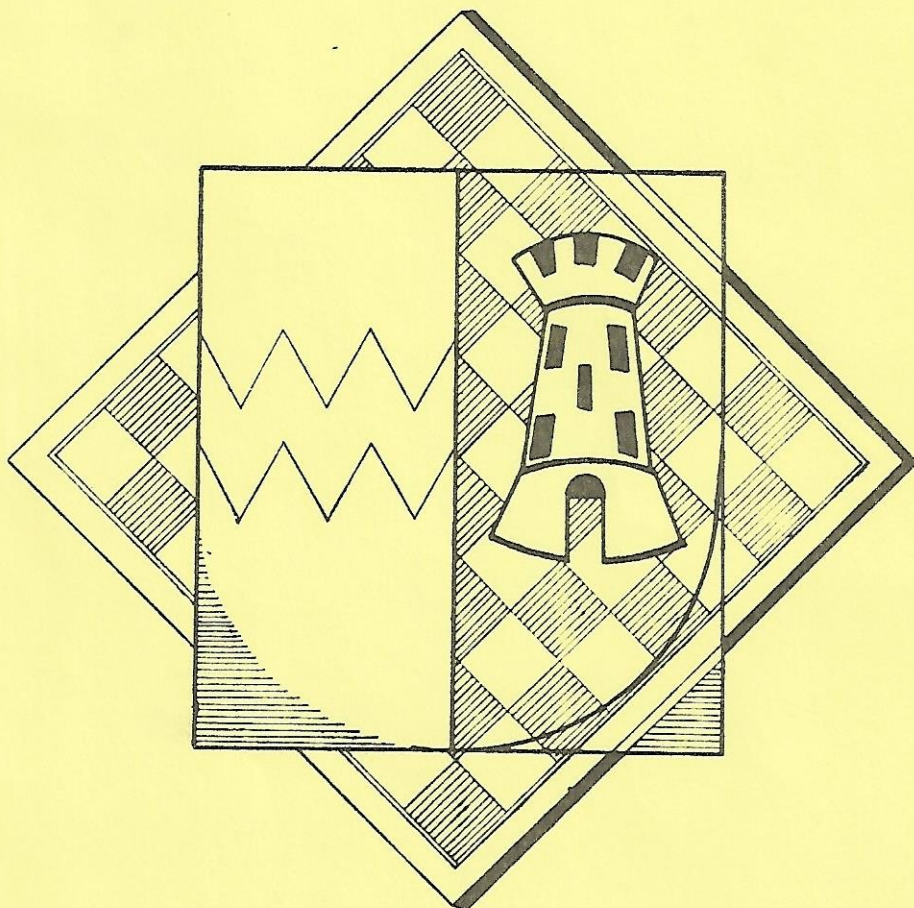


Degeeling

OVERSCHIE SCHAAKT



*Verenigingsavond elke vrijdag 20.00 uur.
Rotterdamse Rijweg 10, Overschie - Telefoon 15 76 20*

1-2/77

OVERSCHIE SCHAAKT

KLUBBLAD VAN HET SCHAAKGENOOTSCHAP "OVERSCHIE", OPGERICHT 23 JAN. 1936.
REDAKTIE: D.W. Smit, Zoutkeetsplein 5, Amsterdam-3, telefoon 020-256983
D.P. Liefhebber, B.Bosstraat 23, Rotterdam-8, tel. 010-155747

BESTUUR:

Voorzitter : J. v.d. Vaart, A. Agneslaan 202, Vlaardingen,
tel. 358000.
Secretaris: : F.E.A. v. Leeuwe, Coolhaven 54, Rotterdam,
tel. 767662.
Penningmeester : R.J. Kloek, Berkelselaan 15a, Rotterdam,
tel. 656443.
Wedstrijdleader : P.W. Kleinjan, L. Hilleweg, 30, Rotterdam,
tel. 843430.
Idem, intern : C.J. Geldhof, Anemoonstraat 2a, Rotterdam.
Commissaris : F.F. v.d. Berg, Wijnkoopsbaai 94, Capelle a/d Yssel,
van materiaal : tel. 507593.

Medewerkers : D.Smit, C.J. Geldhof, J.v.d.Herik, D.W.S., D.P.L.
aan dit nummer : D.R. Brink, Lou, H.J. v.d. Herik,

VOORWOORD

JANUARI/FEBRUARI 1977.

Met dit clubblad worden de diagrammen in ere hersteld. Degeling heeft er meteen elf gemaakt om de schaakwoede van KNSB-ers en toernooigangers te vereeuwigen.

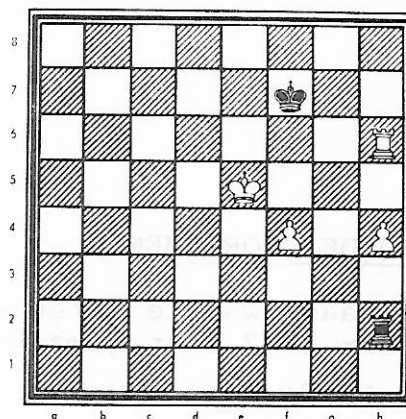
Maar ook alle andere leden van ons genootschap kunnen hun stelling en die van hun welwillende tegenstander vereeuwigd zien in het volgende nummer.

Stap eens naar Dick Liefhebber, laat op de vrijdagavond, maak een praatje met hem en duw hem snel uw klinkende overwinning (of onverdiende nederlaag) onder de neus. Bij deze methode is succes gegarandeerd.

Op deze pagina ook een diagram, dat mij anderhalve maand als stelling door het hoofd heeft gespoekt. Het is de stand na afbreken van de partij Smit-Euwe, waarover ik in het vorige nummer schreef. Afgebroken werd op 18 november 1976 en uitgespeeld op 4 januari van dit jaar; remise.

Volgens Euwe was het ook nooit iets anders geworden bij correct spel van beide partijen, maar zelf heeft hij 20 uur gezocht om dat correcte spel te vinden. Ik denk het drievoudige en dat lijkt allemaal veel als er dan nog maar 18 zetten komen, maar als schaakstudie een direkt nut zou moeten hebben

DIAGRAM I



H.J. v.d. Herik
D.P. Liefhebber
R.J. de Vrij
L. Lievaart
P.J. Nathans
D.W. Smit
J.P. v. Steenis
K. Voorberg

een winstpartij analyseren voor het clubblad
weer eens Marshall spelen
ook eens een Wolga-gambietje maken
in een stad gaan wonen
bord één terugverdienen
een plan uitvoeren
een kampioenschap behalen
bord vier terugverdienen

PIRAAT

V.H.S. 2 - OVERSCHIE 2 = 3 - 7

Met het Haarlemse V.H.S. heeft Overschie in de K.N.S.B. nu drie maal de pionnen gekruist. De eerste keer versloegen we hun eerste thuis met 7-3, de tweede keer echter werd in de voor het kampioenschap van de 2e klasse seizoen 1974/1975 zeer belangrijke laatste wedstrijd van V.H.S. 2 verloren.

Met gemengde gevoelens verzamelde het tweede zich op 11 december in Haarlem. Als vanouds waren alle windrichtingen vertegenwoordigd en Arnold Hammer was zelfs uit Engeland gekomen.

Na een tijdje spelen mompelde captain v.d. Vaart, dat een gelijk spel er tegen deze koploper wellicht wel inzate. Hij baseerde deze optimistische (?) gedachte op uitstekende stellingen voor Jan Wesselius en mij, en zijn voorzichtigheid gebod hem te vergeten dat de V.H.S.-ers op geen enkel ander bord beter stonden.

Jan Willem schoof de helft van het bord dicht en peinsde of hij de op zijn post blijvende vijandelijke koning nu van de ene of vanaf de andere vleugel zou gaan aanpakken.

De mijne wel ! Weloverwogen gaf een kwaliteit weg, dacht dan 30 minuten na over enige compensatie en wikkeld dan af naar een eindspel van toren + 2 lopers tegen toren + dame. De dame bleek sterker en zorgde voor het 1e Overschie-punt. (0-1)

Na drie KNSB-ronden bleek het bonus-systeem Jan de Jong naar het tiende bord te hebben verwezen. Dat was in de Schiebreektijd wel anders, J.L.! 50% aan bord vijf, als ik me niet vergis. De in overleg met zijn tegenstander geproduceerde half was gedegen., niets op aan te merken, maar niet het soort pot dat zijn fans hoera doet roepen. ($\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$).

Kijkend bij de borden zag ik er niet veel van, maar ook niet veel dat kon verontrusten. Behalve Jan Willem (bord 6) stond nu ook Ruud Jan Kloek beter (4), maar Arnold Hammer had net een prima stand aan bord 5 vergooid. Lou aan 3 had een pion meer, maar deed er nog niet zoveel mee.

Henri, die in dit blad altijd Henry heet, benaderde als gebruikelijk de problemen op zijn bord op zeer diepzinnige wijze. Doe je dat om de toeschouwers te pesten, Henri? Alles hing weer, de beide koningen werden gelijktijdig lastiggevallen door stukken op h3 en h6, de damevleugel was een chaos, maar het zal wel allemaal om de centrumpion e5 gegaan zijn. Ik begreep er niets van.

Ondertussen was Jan Beaufort in de defensie gedrongen (7) en was de aanval van Kandelin, met wie hij gewisseld had, vastgelopen. Rinus Degeling (9) bood met ongelijksoortig materiaal (dame + toren + een paar pionnen die matgrappen mogelijk maakten tegen 2 torens + paard en looper) remise aan, hetgeen hem werd onthouden. Dan deelt Jan Willem, via acties op de koningsvleugel aan de andere kant binnengedrongen, het tikje Ld8-g5 uit en de witte stukken, die rond hun koning klonterden, kregen een extra taak.

Ze hebben dapper gestreden, maar omdat ze geen steun kregen van hun wapenbroeders, was het hen te zwaar.

(Ik probeer met een krom verhaal uit te leggen, dat Jan ontwikkelingsvoorsprong had, maar kun je daar na zoveel zetten nog wel van spreken? $\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$).

Kadeling zag die uitslag en bood toen de eindspeloloog Spinhoven remise aan. Met een pluspion, maar nog zo'n 2 minuten op zijn klok nam deze dat aan. (1-3)

Ruud Jan won. Hij stond goed-gewonnen, gewonnen-gewonnen, maar bleef de stelling leuk vinden. Het gevaar in te slapen bij zo'n Wolga-stand, die je naar een "ik mag alles, hij lekker niks" - positie hebt omgefrommelt is groot. Maar hij vond een paardwinst-grap (1-4). Waar moest nu de rest vandaan komen? Lou's tegenstander verdedigde zich koppig in een toren-eindspel (dus dat had de man uit Assen met zijn pluspion gedaan! Gewoon niets en de rest ruilen). Maar Henri zat zich nu diepzinnig te verdedigen (dit keer zag ik het meteen: zijn eigen dreiger op h3 afgeruild, die engerd op h6 nog aanwezig en de damevleugel niet in de strijd betrokken. Vooral dat laatste baarde me zorgen). Jan Boof stond opgevouwen en Rinus en Arnold nu allebei echt verloren. Hij heeft zulke exotische middenspel/eindspel toestanden geremiseerd of zelfs gewonnen, dat op zijn stelling zelf geen kritiek kan zijn en niemand dacht, dat hij nu werkelijk ging verliezen. Ik heb dat vroeger nog wel eens gedacht en bewaar nog partijen, die de stand tussen Arnold en mij op 3-0 voor hem brengen en als hij goed zoekt, zal hij 4-0 en 5-0 ook nog wel ergens kunnen vinden. Maar helaas, het zat er dit keer niet in. (2-4).

Lou won. Zijn opponent beschouwde de witte pluspion, inmiddels vrijpion, als volkomen irrelevant en ging zelf een vrijpion construeren. Ten onrechte, want de pluspion liep natuurlijk gewoon naar dame, (2-5). Toen won Henri. Dat verbaasde me helemaal niet, al zou het bovenstaande wellicht een andere indruk gewekt hebben. De VHS-er aan bord 2 probeerde onze filosoof in diepzinnigheid te overtreffen (is dat nou sublimeren?) door ontzaglijk listig een kwaliteit weg te geven. Maar dat had ik al eerder gezien op mijn eigen bord en ook Henri nam gewoon die kwal, gaf twee onsubtiele schaaks en won de wedstrijd. (2-6).

Rinus kon met gerust hart opgeven. Hij had het al eerder willen doen, maar wachtte er meer tot zijn tegenstander hem mat dreigde te zetten. (3-6).

Dat werd voorlopig de eindstand, want Jan stuurde zijn stelling ter arbitrage in en hij zal wel de winst toegestopt krijgen, omdat hij al drie keer eerder dit seizoen heeft gewonnen. De laatste keer door flessen in het eindspel tegen Memo 3 en hier dus ook. Een hele zuivelwinkel fleste hij bij elkaar tot ach- en weegeroep bij v.d. Vaart en grappig, kansrijk, straalgewonnen naar gewonnen kwam te staan. Hij fleste namelijk helaas ook een keer zichzelf, maar dat mag niet hinderen.

AAN DE LEDEN VAN S.G. OVERSCHIE

Onze ere-voorzitter, de heer Hammer, heeft enige tijd terug een ernstig autoongeluk gehad.

Hij is nu gelukkig weer zover, dat hij thuis kan herstellen. Het is misschien een goed idee de heer Hammer moreel te steunen door blijk te geven van Uw belangstelling.

Stuur hem eens een kaartje, hij zal het zeker op prijs stellen.

Het adres is: J.A.W. Hammer
 Hogeweg 47
 Burgh-Haamstede.

Zal ik eens een voorspelling doen ? Dit tweede tiental is wellicht niet eens geheel kansloos tegen het sterke Witte Paard uit Zaanstad. Tijdens de wedstrijd kwam zich bij v.d. Vaart al iemand van Kijk Uit verontschuldigen, omdat we van hen verloren hebben. Die man dacht zeker, dat het 2e van Overschie altijd maar promoveren moest en dat is eigenlijk heel raar, omdat we dan in seizoen 1978/79 in de hoofdklasse zouden spelen en daar mogen helemaal geen tweede teams in. Toch gaat boven verwachting alles gesmeerd en degraderen zal niet meevallen.

DAAN SMIT

ODE AAN JAN-WILLEM

Wit: Hoogeterp (VHS2) - Zwart: Wesselius

1. d4 Pf6	12. Pg1 Pe8	23. Dxe4 Lf5
2. c4 c5	13. a3 Dg6	24. Pxe5 dxe5
3. d5 e5	14. Pf3 Lf6	25. Dg2 Ld3
4. Pc3 d6	15. Le3 Kh8	26. c5 Lc4
5. g3 g6	16. Dd3 Ld7	27. Tb2 Dd3
6. Lg2 Lg7	17. b4 Dg4	28. Ld2 Lg5
7. e4 Pa6	18. Lh6 Tf7	29. Lxg5 Dxc3+
8. Pe2 0-0	19. Tb3 cxb4	30. Td2 Pxb4
9. Tb1 Ph5	20. axb4 Ld8	31. De4 Dc1+
10. Lf3 f5	21. h3 Dg6	32. Td1 Pc2+
11. Lxh5 gxh5	22. Le3 fxe4	0 - 1

DRIENERLOO - WATERLOO

Vol goede moed zaten we in Amersfoort dan eindelijk allen in dezelfde trein. Behalve Enk, waar die zat wist niemand. Ook Schuit was er niet bij, maar daar hadden we Bakker voor meegenomen. De koffie verdween door de zenuwachtige kelen, die nog verder dichtknepen als Free weer eens herhaalde dat hij er niet gerust op was. Alleen met de keel van Nathans was iets anders aan de hand, dat bleek overigens pas een week later in de ware omvang, toen we hem wegens een keelaandoening op het feestje van Free moesten missen.

Zittend, wiegend en hoofdschuddend in de trein dronk Katan fris om de eenvoudige reden dat hij zich nog niet zō voelde. Steenis deelde klubbladen uit en wist met het leesvoer de gedachten aan de komende wedstrijd enigszins af te leiden. Enkele spelers mopperden dat het klubblad een partijen-bulletin dreigde tw worden door al die fotokopiën uit het echte p.b. (doen we niet meer. RED.). Partijen van de mopperaars stonden er dan ook niet in. De zenuwen raasden kennelijk door hun keel, de trein trouwens verder. Wat een eind, wat een eind !

Op de Olympiade, waarover Free, Mast en Ada gezellig keuvelden, had onze ster-spielster leuk gespeeld (6½ uit 9). In de competitiewedstrijd zou zij laten zien wat ze geleerd had en tevens kon zij het beschouwen als een goede warming-up voor het Hoogoventoernooi. De damesgroep, onderwerp van discussie, lijkt in deze tijd als speciale attractie haar aantrekkingskracht verloren te hebben. Alom beluistert men: "Dames, kom tevoorschijn uit uw isoleercel!" Een kooi van Faraday is goed en blijft een vondst, maar wat moeten we met een ivoren toren vol schakende vrouwen. Daar durf je zelfs niet mee te rokeren. Het effect van een zichzelf discriminerende damesgroep - vroeger bestonden er zelfs reserve/damesgroepen - is dat ook de spelende man gediscrimineerd wordt (hè toe, feministen, doe er eens wat aan !)

"Altijd als ik meespeel" zei Mast, "dan speel ik een herengroep. Het is nu eenmaal niet anders, maar misschien verandert het nog eens".

De acht minuten vertraging, die de trein in Amersfoort opgelopen had door te wachten op de trein uit Amsterdam, waarin Mast zich bevond (wat waren we blij dat we in Amersfoort wachtten), misten hun uitwerking niet.

De bus, de bus was weg zonder ons.

"Misschien zit Enk in de volgende trein" opperde Voorberg. Misschien sterker nog, waarschijnlijk niet, dachten anderen. Na enig vijven en zessen won tegen enen het gezonde inzicht terrein, dat er niet op Enk gewacht moest worden, noch op de volgende bus. Enk zou zelf wel komen en wij moesten er om één uur volgens afspraak zijn. Het verhaal van de bus, de trein, wachten in Amersfoort is geen excuus om te laat te komen, ofschoon anderen meenden van wel en zelfs vanuit gingen dat de klokken dan nog niet aangezet zouden worden of indien dat wel het geval zou zijn, deze als het ware vanzelf door zo'n excuus teruggedraaid zouden worden.

Drie taxi's brachten ons op tijd op de plaats waar het strijdgewoel plaats zou vinden. Na een schoorvoetend begin, eerst loten, beide ploegen aanvankelijk incompleet, geen notatiebiljetten, de koffie moest via-via gehaald worden, verscheen ook Enk ten tonele. Hij was met de auto gekomen, daardoor kon hij een uur langer in bed blijven liggen en een half uur te laat in de speelzaal arriveren.

De partijen zal ik beschrijven aan de hand van toen opgedane indrukken en verder gesteund door het partijen-bulletin.

De eerste die klaar was, heette Ada. Tja, geen partij ! Dit geldt zowel voor wat ze op het bord liet zien, als voor wat ze aan het papier toevertrouwde. Ze speelde schaak, alsof ze op vakantie was en last had van de zon. f4-f5, toe maar ! Liefhebber vertelde me dat toen ze verloren stond, ze toch nog door bleef spelen (alla, waarom niet?), maar dat ze geen zet meer noteerde. Aangezien er geen tijdnood in het geding is, moet het mij van het hart, dat ik dit als minder sportief beschouw. Het bekende werk, ik geef eigenlijk op, maar ik doe er nog een paar. Laat Dick van Geet in VHS met zijn kale koningen spelen (hij heeft er eens een vluggertje mee gewonnen in Castricum, maar zijn gezicht er meer verloren). Wij moeten geen pogingen in die richting doen.

Ik verlaat de chronologische volgorde, omdat mij die niet bekend is. Van Dieren bleek weer eens een geweldige vechter. Komplimenten, uitstekend teruggevochten vanuit mindere stelling. Daar valt niets aan af te doen. Wel is er iets op het opponentenspel aan te merken.

23. f3! (afkomstig van Mast) i.p.v. 23 Txg7+ zou de partij een andere uitslag gegeven hebben.

Overigens had Mast de winstpartij van Arie uit de vorige ronde tegen C.J. Overbeeke ook al verrijkt met een direkte winstvariant n.l. 28. Dc7 Td8, 29. Dg3 i.p.v. 28. Td4.

Mast zelf speelde de beste partij van het team. Goed, uitstekend. Weinig woorden over zoveel goeds. (goede wijn, etc.).

De Vrij maakte remise. Niemand had trouwens iets anders verwacht, zou hij daar zo bang voor geweest zijn in de trein? Acht, die half komt er altijd wel bij Free.

Bakker knoeide weer als vanouds. Als u hem wat langer kent zult u dat ook wel gaan zeggen. Dat doet hij altijd en waarom? Joost mag het weten. Na zo'n rotzet blijkt hoe sterk die man kan spelen. Hij toverde de ene inventieve na de andere op het bord. Helaas mocht het dit keer niet meer baten. Hoe paradoxaal het ook mag klinken. Een sterk gespeelde partij na zo'n rotzet.

Bij Liefhebber vond iets sortgelijks plaats, met dien verstande dat hij zijn tegenstander eerst helemaal oprolde en zich er daarna door hem nog bijna liet afrollen. Remise was nog een gelukkig resultaat. Met 19. .. exd4 lag de winst voor het grijpen. Dirk deed 19. .. Lb6. Hij had het wel, niet, wel, niet zo goed gezien. Daarna volgde overigens nog een hele serie onnauwkeurigheden.

Voorberg zoekt zijn heil meestaal in tijdnood. Nou daar vindt hij vaak niets, sterker nog, dikwijls zelfs het absolute niks, de nul, de kogelronde. Een dichter zou geïnspireerd worden door hem en een ballade schrijven over "de veelbelovende jongeman met de veelbelovende stelling". Zoals het nu ging, was het weer mis. Soms kom je wel eens in tijdnood, maar altijd is te veel. Beter spelen hoeft niet, sneller spelen wel. (RED. Kent nog wel iemand die altijd in tijdnood komt). Van Enk, welke? De sterke van Enk (vroeger), de rommelaar (nu). Wie zijn partij naspeelt, herkent misschien iets van het wanhopig zoeken. De uitvoering is echter miserabel. Met twee pionnen achter en ongelijke lopers brak Enk af. Hij ging het uitspelen, zoals hij zelf vele malen duidelijk en nadrukkelijk stelde. Had hij nog kansen? Ja, het was verloren, maar hij had inderdaad nog kansen. Hij had in ieder geval de beste zet afgegeven.

Nathans kromde de rug nog eens extra, toen de punten op het scorebord uitbleven. Zonder iets te zeggen wisten we het allebei. Er moest gewonnen worden, wilden we nog een kans op de overwinning maken. Nathans vergat de boven zijn hoofd hangende ziekte en speelde. Hij speelde vanuit een Wolga-gambiet, waarin naar mijn mening ook andere zetten een kans verdiende, zo doelbewust mogelijk. Hij vergat ook dat hij een pion achter stond en klemde zijn opponent zodanig in dat hij een remise-afwikkeling met superieur vertoon op het bord en misschien met bange gevoelens van binnen uit de weg ging. Niet ... Pxa2 met pionwinst. Met medewerking van de opponent gelukte het hem tenslotte af te breken in een toreneindspel met een pion meer. De heren besloten de partij te laten arbitrereren. Een begrijpelijk besluit.

Mijn eigen partij zult u elders met kommentaar aantreffen. De wil om te winnen was aanwezig, de dwang om het metterdaad te doen ook, alleen tussen de 30e en 40e zet wilden ze niet uit mijn vingers rollen. De sluwe Lodewijk greep het geheel dankbaar aan om naar remise af te wikkelen.

De terugreis was niet leuk. Eerst liet Enk ons de hele omgeving zien, van Drienerlo via Enschede naar Hengelo met de auto, terwijl Nathans cum suis dezelfde tocht per auto en trein maakte en vervolgens bleek dat Ada al weg was en dat Mast met Enk meereed. Uitgeteld bracht de N.S. ons de Veluwe over. Het feestje bij Smit lag alleen op de route van Mast (en Enk) wat de Drienerlo-gangers betreft.

Wat me nog bijgebleven is, is dat van Steenis vond na de 4½-3½ afstand dat je het niet zo zien moest. Vraag: "Hoe dan wel?". Wordt Overschie kampioen ?
Overschie wordt kampioen, als !

De rubriek "een knuppel in het hoenderhok", aktiveerde vroeger een clublid tot het schrijven van een artikel. Het is niet mijn bedoeling deze rubriek in ere te herstellen. Wel stel ik voor eenzelfde procedure aangaande het schrijven van het wedstrijdverslag in te voeren.

Derhalve verzoek ik hierbij dan Gerard J. Wilschut om in het vol-endende clubblad het wedstrijdverslag te verzorgen.

JAAP v.d. HERIK

P.S.

Lieve Ada,

Toen Letty het las, zei ze, "dat vind ik scherp".

"Oh, zei ik. "ja, dat is mijn mening ", zei ze.

"En dit is de mijne", antwoordde ik, wijzend op het stuk.

Daarbij dacht ik: Zoveel domme dingen heb ik in mijn leven al gedaan, en steeds heb ik me voorgenomen ze niet meer te doen, en dan kan het gebeuren dat ze me toch overkomen.

Tja, levenswijsheid is niet te koop, ook niet op schaakgebied.

JAAP

----- UIT DE WEDSTRIJD -----

Wit: H.J. van den Herik
Zwart: Lod. Prins (Drienerlo)
Gespeeld: 11 december 1976.

1. e2-e4	d7-d6	2. d2-d4	Pg8-f6
3. Pblc3	c7-c6	4. Lc1-e3	e7-e5

Typisch Prins. Onregelmatig waar mogelijk. Eigenlijk had ik 4. .. Da5 verwacht. Hij speelt n.l. ook wel eens 1. e4 c5, 2. Pf3 Da5. De tekstzet leek mij slecht, ofschoon van dit soort stellingen bekend is, dat het vaak erg moeilijk is om er voordeel uit te trekken.

5. d4xe5 d6xe5 6. Ddlxd8+ Ke8xd8
7. Lf1-c4 Lf8-b4

Deze zet kwam als een bescheiden verrassing. Ik had op 7. .. Le6 gerekend. Een dergelijke stand had ik met wit al eens eerder gespeeld tegen Barendregt. Zwart doet dan 7... Le6, 8. Lxe6 fxe6, 9. Pf3 Ld6, gevolgd door 10. .. Ke7.

Zelf heb ik met zwart ook eens zoiets tegen Willemsen geprobeerd, maar die had Lc1 nog niet ontwikkeld en plaatste die natuurlijk op b2. Overigens werden beide hierboven geciteerde partijen tenslotte remise.

Tijdens de partij realiseerde ik me dat dit een moeilijk moment is. Je bent als witspeler wel geneigd iets als 9.Pe2 te spelen met het oog op 9. .. Pxe4, 10. 0-0-0+ of anders 9. f3.

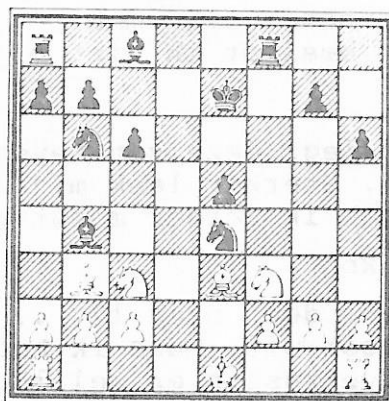
Deze mogelijkheden kwamen mij echter passief voor en juist in dit soort stelling moet je erg uitkijken, want als je even te lang wacht heeft zwart zeer actief spel. Ook 9. Lxf7 Ke7, gevolgd door 10. .. Pxe4 beviel me vanzelfsprekend niet.

8. Pg1-f3 Pb8-d7

8. .. Pxe4, 9. 0-0-0+ Pd6 is niet aantrekkelijk voor zwart, b.v. 10. a3 Lxc3, 11. Txd6+ Ke7, 12. Tddl; wit heeft trouwens ook andere mogelijkheden.

9. Pf3-g5 Kd8-e7 10. Pg5xf7 Th8-f8
11. Pf7-g5 Pd7-b6 12. Lc4-b3 h7-h6
13. Pg5-f3 Pf6xe4

DIAGRAM 2



Deze zettenreeks is nagenoeg gedwongen na zwarts keuze op de 8e zet. Op deze positie had ik met 8. Pf3 ook aangestuurd, omdat ik meende, dat dit gunstig was voor mij op grond van de volgende variant:

14. Pxe5 Pxc3, 15. Pd3 La5, 16. Ld2 of ook 15. .. Pcd5, 16. Pxb4 Pxb4 17. Lc5+. In mijn achterhoofd hield ik vast dat

als dit niet waar zou zijn, ik altijd nog 14. 0-0-0 met goed spel zou kunnen doen.

Toen ik echter de stand nog eens aan een nader onderzoek onderwierp ontdekte ik tot mijn schrik een gat in deze variant en wel 14. Pxe5 Pxc3, 15. Pd3 Pcd5+, 16. Pxb4 Pxe3 17. fxe3 en er lijkt geen vuiltje aan de lucht, maar zwart beschikt over de machtige opmars 17. .. a5, 18. Pd3 a4 met stukwinst.

Na nog een paar keer vertwijfeld doorrekenen verwierp ik 14. Pxe5 en bekeek ik 14. 0-0-0. Na 14. .. Pxc3, 15. bxc3 Ld6 (15. .. Lc3? 16. Lc5+) leek het me niets bijzonders. Ik dacht, dat heb je niet goed gedaan of zit er misschien toch nog iets anders in ? Deze stelling is zo gunstig, er moest iets zijn. Bij een zoveelste overweging flitste ineens 14. a3 Lxc3, 15. bxc3 door mijn gedachten, nu 15. .. Pxc3 niet kan wegens 16. Lc5+ en pion e5 staat ook nog in. Wit heeft dan het loperpaar en staat gereed voor een aanval op de zwarte koning in het centrum. En na 14. a3 La5 is 15. 0-0-0 extra gunstig.

U begrijpt dat er ondertussen een leuk tijdje voorbijgegaan was en ik besloot dat er een zet moest komen. Nog eenmaal een blik in de trant van "is alles in orde" en daar ging hij.

14. a2-a3 Lb4xc3+ 15. b2xc3 Ke7-f6

Tja, wat verschrikkelijk. Die zet had ik helemaal niet gezien. Nu waren alle dreigingen weg en ik zat met een puinhoop. Dat wil zeggen, wit heeft het loperpaar en mogelijkheden tot aktief spel tegen de zwarte koning, maar eerlijk gezegd was dat niet mijn bedoeling geweest.

Hoe had het dan wel gekund ? Later, veel later vond ik thuis de beslissende wending. Gaat u mee even terug ? 14. 0-0-0 (toch) Pxc3, 15. bxc3 Ld6 en nu gewoon doorrekenen en niet stoppen: 16. Pxe5 Lxe5, 17. Lc5+ Ke8, 18. Thel Pd7, 19. Lxf8 Kxf8, 20. Txd7 Lxd7, 21. Txe5 en wit heeft een gezonde pion meer.

Ondertussen besloot ik niet bij de pakken neer te zitten.

16. 0-0-0 Lc8-e6

Volgens mij legt deze zet teveel nadruk op het neutraliseren van Lb3. Sterker leek mij 16. .. Lf5, waarna ik nog niet wist hoe ik verder moest gaan.

17. Th1-e1 Le6xb3

Jammer, Prins deed niet 17. .. Pd5, wat me eerst onaangenaam leek voor wit. Maar ik had iets gevonden dat hem geweldig zou verrassen en wel 18. Pxe5 .

Het zou te ver voeren alle konsekwenties hiervan uit te werken, daarom slechts enkele varianten: 18. Pxe5 Pexc3, 19. Ld4 geeft een goed eindspel na 19. .. Pxd1, 20. Pd7++ Kf7, 21. Pxf8 Txf8, 22. Kxd1 en ook 19. Td3 is mogelijk. Of ook 18. .. Kxe5, 19. f3 ! (niet 19. Ld4+) Pexc3 20. Ld4+ Kf5, 21. Lxc3 Pxc3, 22. Lxe6+.

Enfin, het leuke bommetje op e5 kwam niet tot ontploffing. Prins vertelde me na afloop dat hij het niet allemaal gezien had, maar wel onraad op e5 geroken had.

18. c2xb3 Pb6-d5 19. c3-c4 Pd5-c3

Zwart staat niet prettig. Met hangende paarden en een eventuele bestorming d.m.v. b7-b5 probeert Prins troebelen tegen de witte koning te ensceneren. Het alternatief 19. ... Pxe3, 20. Txe3 Pxf2, 21. Td6+ Kf7, 22. Pxe5+ Kg8, 23. Tg3 is ook niet leuk.

20. Td1-d7 b7-b5 21. Pf3-d2 Kf6-e6

Pas na verloop van tijd zag ik dat ook f2 instond.

22. Pd2xe4 Pc3xe4 23. Tel-d1

Een fraaie punaise. Hij heeft niets meer, dacht ik. Immers 23. .. Pxf2 is onmogelijk wegens 24. Td1d6+.

23. ... Tf8-f7

Na lang nadenken gespeeld, het is de enige en tevens de berusting in het verlies.

24. Td7xf7 Ke6xf7 25. Td1-d7+ Kf7-g6
26. Td7-c7 b5xc4

27. Tc7xc6+ Pe4-f6 28. b3xc4 a7-a6 29. Kc1-c2 Kg6-f5

Met mijn 29e zet was ik met het goede plan begonnen. De koning moet naar voren ter ondersteuning van de vrije c-pion en als eter van de zwarte a-pion.

Hier begon ik te twijfelen; naar voren met de koning of f3 of h3 spelen. Alles was goed, als je het maar konsekwent doet. Ik had hier nog 20 minuten.

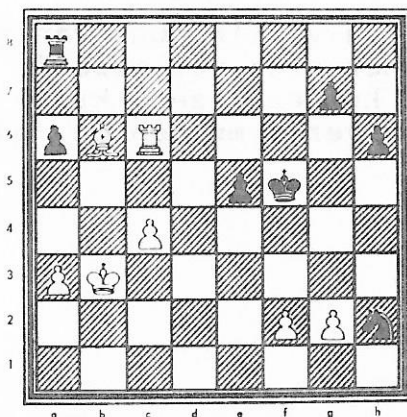
30. Kc2-b3 Pf6-g4 31. Le3-b6

Niet konsekwent, maar direkt 31. .. Ka4 was al niet zo duidelijk meer ofschoon toch nog wel gewonnen.

31. ... Pg4xh2

Die zien we nooit meer terug, dacht ik. Dat is ook zo, de winst ligt nu voor het grijpen met 32. Ka4.

DIAGRAM 3



Helaas dacht ik alles beter en fraaier te kunnen doen door nog even een enkele pion mee te nemen. Echter juist daarvoor komen rommelkansen op het bord, die alleen zwart ten goede komen.

32. Tc6-c7 g7-g5 33. Tc7-h7 Ph2-g4 34. f2-f3 Ta8-b8
35. c4-c5

Niet 35. fxg4+ wegens 35. .. Kg6. Dat had ik voorzien omdat zwart ook 34. .. Kg6 kan spelen, dan volgt 35. Ta7 en wit wint.

35. ... Kf5-g6 36. Th7-a7 Pg4-e3

Nog altijd kan wit winnen met 37. Txa6, hoewel veel moeilijker dan zo even. Hier zag ik met nog 4 minuten weer iets anders:

37. g2-g4 e5-e4 38. Ta7-e7 Pe3-d5 39. Te7xe4 Kg6-f7

Dat had ik dan nu weer overzien. Het blijft tobben, aangezien ik alleen gerekend had met 39. .. Pxb6, 40. Te6+ enz. Ik heb niets meer in deze stelling, zelfs bijna geen tijd meer om na te denken. Daarom geen idiote dingen zoals 40. Tb4 of 40. Td4 Pxb6, 41. Tb4, doch gewoon afwikkelen naar remise.

40. Te4-a4 Pd5xb6 41. c5xb6 Tb8xb6+ 42. Kb3-c4

Hier bood ik met nog 2 minuten te spelen remise aan. Mijn opponent weigerde onder de woorden: "Ik speel op je tijdnood". "Prima", antwoordde ik.

42. ... Tb6-f6 43. Kc4-d5 Kf7-e7 44. Kd5-e5 Tf6-c6
45. Ke5-f5 Ke7-f7 46. Ta4-a5 Tc6-f6+ 47. Kf5-e5 Kf7-g7
48. Ta5-a4

Hier bood Prins remise aan onder het mompelen van: "Je haalt het wel". "Wat een flauwe kul", dacht ik. Het was mijn eer te na om zo remise te nemen na zo goed gestaan te hebben. Dus eiste ik eerst een zet en speelde vervolgens gewoon verder, daarmee de remise voor het moment afslaand.

48. ... Kg7 g6 49. Ta4-a5 Kg6-g7

Hier gaf ik te kennen geen bezwaren meer te hebben tegen remise. Een half punt was binnen, een half punt was verloren.
"Door dat halve verliespunt van jou, zouden we de wedstrijd wel eens kunnen gaan verliezen", siste Steenis mij toe. En zoals u hebt kunnen lezen, kreeg hij gelijk. Het is mijn schuld dat we verloren hebben, maar mijn schuld niet alleen.

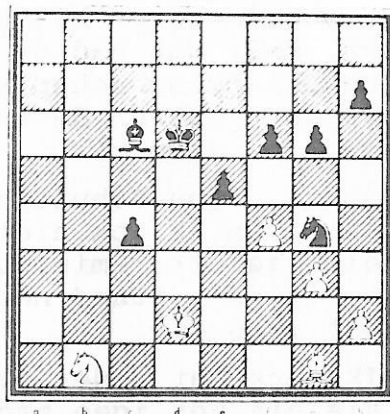
JAAP v.d. HERIK

UITSPELEN

Afgebroken partijen zijn voor Overschie de laatste maanden voortdurend onderwerp van gesprek. In het verslag van de wedstrijd Drienerlo-Overschie heeft u kunnen lezen hoe Dick van Enk zijn partij afbrak. De zet (een goeie) ging in de envelope en een

datum werd vastgesteld om de partij uit te spelen. Enk stond verloren, dat is een ding dat zeker is.
In deze stelling had hij de witte stukken:

DIAGRAM 4



Het was niet zo gek dat het verloren was, want Enk had miserabel gespeeld die dag. Aan het eind had hij het weer een beetje opgehaald. Zijn afgegeven zet was Kd2-c3.

Een eerste aanblik doet je denken dit is straal verloren. Even nog denk je een pion terug te kunnen winnen met 1. Kc3 Dk5, 2. Pa3 maar na 1. Kc3 exf4, 2. gxf4 Kd5, 3. Pa3 Ke4 is de witte stelling hopeloos. Eigenlijk kijk je er niet meer naar. Zo verging het mij ook, tot Enk opbelde. We hadden afgesproken dat ik hem zou bellen als ik iets gevonden had, dus liet ik de telefoon op de haak liggen. Enk informeerde en ik zei: "Het is niks". Enk sputterde en ik beloofde nog eens goed te zullen kijken.

Dei avond was er snel-schaken. Helaas had ik een bridge-afspraken met de edele Bock en het was moeilijk de Bockels af te zeggen.

Na het snel-schaken kwamen, zoals afgesproken, Mast, Enk en Schuit langs. Zij verhaalden hun daden en wandaden en na de laatste kaart gelegd te hebben vertrokken we naar boven. Het bord stond nog op tafel in herkenbare stand. Schuit en Enk meldden: "Nathans zei dat het straalverloren was."

Mijn idee, dacht ik, maar toch .. Ik weet zeker, filosofeerde ik verder, dat het hem net zo vergaan is als mij. Die afgebroken partij van Enk, effe kijken, da's niks. Nou, dat kunnen we wel voor gezien houden.

Vervolgens toverde ik enige remise-achtige wendingen op het bord. Mast en Enk probeerden ze gretig te weerleggen. Schuit zeurde over huis, over toch verloren, over uitspelen, over lange reis etc. Om zijn desinteresse kracht bij te zetten begon hij naast het analyserende groepje een boek te lezen. Het was, hoe paradoxaal het ook mag klinken: "Schaken als vak".

De pointe van mijn betoog was, dat je de zwarte koning niet naar binnen moest laten gaan en gewoon moest spelen. Bijv. 1. Kc3 exf4 2. gxf4 Kd5, 3. Pd2 en nu afwachten wat zwart doet, gevolgd door iets als 4. h3 Ph6, 5. ld4 Pg8, 6. le3.

Na lange tijd begon Enk er iets in te zien, zij het weinig. Mast kreeg ook enig geloof in troebele tegenkansen. Oom Schuit zag niets omdat hij gewoon niet keek. Toen de heren s nachts vertrokken wenste ik Enk sukses. Enk zou het nog eens even rustig bekijken en dan beslissen of hij zou gaan of niet.

Zondagavond vernam ik dat we de partij verloren hadden (en dus ook de wedstrijd). Wat was er gebeurd ? Had Enk zonder verder spelen opgegeven of gewoon verloren bij het uitspelen ? Het is wonderlijk om te zeggen, maar Enk had de partij eigenlijk vrijdagavond op het snelschaakkampioenschap van Overschie opgegeven. Hij had Steenis de opdracht gegeven de tegenpartij in kennis te stellen van zijn resigneren. Jammer.

Enk wist dat naruurlijk al. "Zou Schuit het ook geweten hebben?" vroeg ik mij af. Mast niet en ik ook niet. Want kijk, dat analyseren is een bezigheid waaruit remisekansjes tevoorschijn dienen te komen. Je hoeft bij zo'n stand nooit te gaan analyseren om remise te vinden. Dat is onzin.

"Schaken als vak ?". Ik denk dat iedere vakman die stelling uitgespeeld zou hebben, als hij het idee had gehad dat zijn opponent zou kunnen falen. Enk had van zijn opponent dat idee kennelijk niet. Dat is jammer, het is zijn goed recht. De reis naar Drienerloo is lang en als je de kans loopt dat het voor niks is dan is het extra ongunstig. Aan de andere kant is het zo dat als je dit soort stellingen nooit uitspeelt, je nooit een meevaller zult hebben.

Persoonlijk vind ik het zeer spijtig, dat Enk die stelling niet uitgespeeld heeft. Of ik het zelf gedaan zou hebben ? Ja, ik moet toegeven dat dat ook wel weer van een hoop factoren afhankelijk is, zoals wie is de opponent en over hoeveel tijd beschik ik. Toch heb ik het idee dat zoals de zaken nu lagen, we met Overschie een kleine kans totaal ongebruikt voorbij hebben laten gaan.

POEK

GEDACHTEN

Zouden Ada, Enk, Hammer en Lou dezelfde motieven hebben gehad bij het niet inleveren van hun partij voor het partijen-bulletin ?

Ze hebben in ieder geval niet tegelijkertijd dezelfde gedachten gehad.

Gelukkig hebben we er geen winstpartij door gemist !

Altijd weer benieuwd, die de volgende is die zijn partij niet inlevert.

JAAP

KRITIEK

Onlangs vernam ik de volgende kritiek:

"Wat staat er toch weinig in het klubblad en trouwens wat ze publiceren is al eerder gepubliceerd in het partijbulletin."

Stem 1 : "Zelf schrijf ik niks, want dat doe ik gewoon niet".

Stem 2 : "Ik schrijf niets, want daar ben ik tegen".

Stem 3 : "Ik kan niets schrijven, want ik speel geen interessante partij".

Stem 4 : "Ik schrijf niets, want ik kan niets schrijven".

Stem 5 : "We hebben toch die man van dat ochtendblad, hoe heet het ook weer ?"

StOmMe EeNdEn DoE ZeFl Ook eEnS wAt !!

H.J. v.d. H.

L I F T

Zou Smit het leuk vinden om elke keer bij Leiden te moeten uitstappen als hij naar Rotterdam moet ? Hij hoeft natuurlijk niet met Vriend mee te rijden. Aan de andere kant denkt hij:

"Ja, ik moet Wim Henk te vriend houden, dat is een goede kracht voor het tweede".

Of misschien nog sluwer:

"Dat is een goede kracht voor het eerste, dan kan v. Dieren weer in het tweede gaan spelen".

Vriend gaf ook zijn visie:

"Het is leuk om Smit mee te nemen, dan hoor je hoe het met Overschie gaat. Soms vraag ik wel eens aan Smit: "Waarom speel jij niet in het eerste?" Dan geeft Smit gas, trekt aan de noodrem, doet iets waar ik geen hoogte van krijg en stapt uit, want we zijn bij de afslag Leiden. Vertwijfeld rijd ik naar huis, moet ik na mijn promotie in Overschie gaan spelen ?"

v.d. H.

BESTE JAAP

Mijn plannetjes voor het tweede zijn natuurlijk veel sluwer, sterker nog, demonischer, dan je met het bovenstaande vermoedde. Overigens is Wim Vriend natuurlijk een goede kracht voor zowel het eerste als het tweede (en zelfs derde), dus doe je best hem lid te maken.

D.W.S.

UIT ANDERE BLADEN

Holland DATA - VAS/ASC

In het decembernummer van het clubblad van Holland Data - VAS/ASC stond een Pim Ghijsen Special, van de hand van Bram van Dijk. De beste beschrijving voor mensen die Ghijsen niet kennen is de volgende in de special voorkomende beschrijving:

"Daarbij komt nog dat hij samen met Fred van der Vliet tot de best geklede en geknipte schakers van de wereld behoort".

Het artikel besluit als volgt met een artikel van onze clubgenoot Mast:

"Om nu het door de voorgaande partijen boven Pims hoofd gecreeëde aureool weg te rukken, de volgende "uitsmijter":

Mastenbroek-Ghijsen: 31-10-74

1. c4 e5 2. Pc3 Pc6 3. Pf3 g6 4. d4 exd4 5. Pd5 Lg7
6. Lg5 Pge7 7. Pxd4 Lxd4 8. Dxd4 0-0 9. Pf6+ Kh8
10. Pg4 Pxd4 11. Lf6+ Kg8 12. Ph6+

N.B. - Het siert Pim dat hij ook deze partij heeft ingeleverd !
(einde citaat).

Overschie Schaakt zou daaraan toe willen voegen:

Het siert Mast nog meer dat hij in een eerder gepubliceerde Mastenbroek Special deze pletoverwinning op de crack Ghijsen niet nodig had om zijn kunnen te tonen.

SCHAAKBULLETIN

In Schaakbulletin 108/109 schrijft Donner op blz. 6 het volgende:

"Een jongedame van Nederlandse afkomst, die ons team was toegevoegd en die een duidelijke voorkeur vertoonde voor gruwelijke verhalen over wat de terroristen allemaal wel niet konden doen, deed daar (= de ziekte van Sosoenko) ook geen goed aan. In het zeer korte onderhoud dat ik met haar had bleek deze persoon, die de hysterie fel uit de ogen straalde, nog steeds het antisemitisme als het grootste probleem in de wereld van vandaag te beschouwen.

Alhoewel in 1948 geboren, putte zij zich uit in sterke verhalen over wat zij op dit gebied vooral in Nederland had moeten verduren. De grote ervaring, die ik in mijn rijk gevulde leven met krankzinnigen heb opgedaan, heeft mij geleerd, om deze minzaam glimlachend voorbij te gaan" (einde citaat)

Wat gaan we nu hebben ?

Immers 4 mei 1948, Ada ?

Neen, laat die gedachte snel varen.

Het was een Israelische gidse, die overigens niet in 1948 doch in 1952 geboren was. Wist Hein veel. Wij weten nu wel beter.

De druppel holt de steen niet uit door hard, maar door vaak te vallen. Daarom nogmaals: Abonneer u op het zeer leeswaardige blad Schaakbulletin. Het kost f 32.50 (12 nummers). Zie ook de aankondiging in de vorige "Overschie Schaakt".